

Til § 4.

4) Paragraffen udgaar. Som ny Paragraf indfættes:

„Ehvert Selskab, der agter at paabegynde Livsforfiktiringsvirksomhed her i Landet, skal før Forretningens Paabegyndelse til Indenrigsministeren gøre Anmeldelse om det i § 3 nævnte Grundlag for Virksomheden. Samtlige de i §§ 3 og 4 ommeldte Oplysninger og Erklæringer afgives under Eds Tilbud. (Alm. borgl. Straffelovs § 154.)“

Til § 5.

5) Paragraffen udgaar. Som ny Paragraf indfættes:

„Finder den i §§ 3 og 4 foreskrevne Anmeldelse ikke Sted, maa paagældende Selskab ikke fortsætte sin Virksomhed her i Landet, henholdsvis paabegynde en saadan.“

Til § 6.

6) I 1ste Linie ændres Udtrykkene: „foranstaaende § 2“ til: „Bestemmelserne i nærværende Lov“.

Til § 7.

7) Paragraffen udgaar. Som ny Paragraf indfættes:

„En skematisk Bearbejdelse af Anmeldelserne vil være at offentliggøre i Ministerialtidende. Dog behøver denne Bearbejdelse ikke at omfatte saadanne Selskaber, til hvilke Afdgangen er stedligt eller fagmæssigt eller paa anden Maade saa snævert begrænset, at deres Virksomhed efter Indenrigsministerens Støn er af ringe Betydning.“

8) Lovforslaget's Titel ændres til:

„Forslag til Lov

om

Anmeldelsespligt for Livsforfiktirings-
selskaber.“

Et Mindretal (Meergaard, Dusen og Neventlow) finder Anledning til at fremsætte følgende Bemærkninger. Det fra Landstinget oversendte Lovforslag, som er fremsat af Repræsentanter for alle Tingets Partigrupper og sluttelig, efter at være undergaaet forskellige Ændringer, vedtoges enstemmig af Tinget, er kun at opfatte som en Nødlov, der, efter at det havde vist sig umuligt i indeværende Samling at gennemføre det af Indenrigsministeren fremsatte større Lovforslag om Livsforfiktiringsvirksomhed, skulde afhjælpe den mest iøjensaldende Mangel ved den nuværende Tilstand paa dette Omraade. Som Forholdene nu ere, findes der en Række Smaaselskaber, som drive Livsforfiktiring paa et saavel teknisk som finansielt saa usolidt Grundlag, at det med fuldstændig Sikkerhed kan forudses, at de tidligere eller senere ville blive ude af Stand til at opfylde deres Forpligtelser og derved ville paaføre deres Interessenter, der saa godt som udelukkende ere Smaafolk, et betydeligt Tab, samtidig med at der i de ubemidlede Klasser udsprede Mistillid til al Livsforfiktiring. Ved Lovens Regel om, at Tilladelse til at drive Livsforfiktiringsvirksomhed for almindelige forretningsdrivende Selskaber gøres afhængig af Stillelse af et Depositum paa 100,000 Kr. for Aktieselskaber og 50,000 Kr. for gensidige Selskaber, vilde de værste Udvækster blive bortskaarne og Tilgang af lignende absolut usolide Selskaber hindres. Alene herved vilde en væsentlig Fordel kunne opnaas, medens intet virkelig solidt Selskab kan tænkes at ville vise sig ude af Stand til at opfylde Lovens Fordringer. At Lovforslaget i øvrigt kun paa høist ufuldkommen Maade raader Bod paa de mange tilstedeværende Misforhold paa Livsforfiktiringsvirksomhedens Omraade og lader en Mængde herhenhørende Opgaver blive liggende uløste, er mindgaaeligt, og noget saadant vil altid være Tilfældet med en i sidste Øjeblik fremkommende Nødlov. Ved det af Fletallet fremsatte Forslag vil imidlertid end ikke den begrænsede Nytte, som Landstingets Forslag tilsigter, kunne